ΑΠ' ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΤΟΥ CHARLES FOLEY

ΤΟ ΞΥΠΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ὁ Γαστὼν Βασὰλ καὶ ἡ γυναίκα του προχωροῦσαν ἀνάμεσα ἀπ' τὰ ἕτοιμα στρωμένα τραπέζια τοῦ κήπου, ψάγοντας νὰ βροῦνε μιὰ καλὴ θέση νὰ κάτσουνε.

Ἐκείνη, ἄνοιξε ἄξαφνα τὸ βῆμα της καὶ πῆγε καὶ κάθισε σ' ἕνα ἀπόμερο τραπεζάκι, κάτω ἀπὸ κάτι πελώριον εὐκαλύπτους. Γυρνώντας ἔπειτα πρὸς τὸ σύζυγό της, τοῦ εἶπε μ' ἕνα τρυφερὸ χαμόγελο στὰ χείλη :

— Δὲν εἶμαστε καλὰ ἐδῶ ;

— Θαυμάσια !

Τὰ βλέμματά τους συναντήθηκαν καὶ τὰ μάτια τους ἔλαμψαν ἀπὸ ἐρωτικὴ εὐδαιμονία.

— Θὰ εἶναι νιόπαντροι ! ψιθύρισαν οἱ διπλανοί τους.

Τὸ ζευγαράκι αὐτὸ εἶτανε πραγματικῶς πολὺ χαριτωμένο. Ἐκεῖνος, νέος ὡς εἰκοσιὲξ χρονῶν, μελαγχρινός, μὲ καλὸ στρωμμένο μουστάκι, ἔδειχνε μὲ τὸ παρουσιαστικό του πὼς ἀνῆκε στὸν κύκλο τῶν κοσμικῶν. Ἐκείνη, νέα ὡς δεκαοκτὼ ἐτῶν (ἴσως μάλιστα καὶ λιγώτερο), εὐκίνητη καὶ λεπτοκαμωμένη, σ' ἔκανε ἅμα τὴν ἔβλεπες, νὰ νομίζεις πὼς ἔχεις μπροστά σου μιὰ Ψυχή, ποὺ μόλις τὴν ἄγγιξαν τὰ φτερὰ τοῦ Ἔρωτος. Ἡ ἐπιδερμίδα της εἶχε κάποια κρινένια λευκότητα. Τὰ μεγάλα καὶ φωτεινὰ μάτια της εἶχαν παιδικὴ ἔκφραση. Τὸ μετωπό της ἔδειχνε πὼς ποιητικὲς σκέψεις δὲν εἶχαν ἀκόμα φωλιάσει ἐκεῖ. Κάτω ἀπ' τὴν ἄσπρη ρόμπα της ἐμάντευεν τέλος ἕνα σῶμα φιλντισένιο, ἕνα σωματάκι εὐκολόσπαστο.

Μόλις ἀπομακρύνθηκε τὸ γκαρσόνι, ποὺ πῆγε νὰ πάρῃ τὴν παραγγελία, ἐκείνη κοίταξε πάλι κατάματα τὸν ἄντρα της καὶ τοῦ εἶπε μὲ φωνὴ πνιγμένη ἀπ' τὸ κῦμα τῆς εὐτυχίας ποὺ πλημμυροῦσε τὰ στήθη της :

— Θυμᾶσαι, Γαστών... πέρασε ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε...

— Ναί, Τερέζα, ἔκλεισε χρόνος. Ἐκεῖ φάγαμε μαζί, γιὰ πρώτη φορά... ὁλομόναχοι. .

Ἄπλωσαν κι' οἱ δυὸ τὰ χέρια τους ἀνάμεσα ἀπ' τὰ πιάτα καὶ τὰ ποτήρια, τἄσφιξαν μὲ θέρμη κ' ἔπειτα ἔπαψαν νὰ μιλᾶνε.

Ἄξαφνα ἡ Τερέζα ἀνοιγόκλεισε τὰ βλέφαρά της καὶ τὸν ρώτησε :

— Μ' ἀγαπᾶς ;

Καὶ κεῖνος τῆς ἀποκρίθηκε σιγὰ-σιγά :

— Ναί.

Ἄρχισαν νὰ τρῶνε. Ἐκεῖνος ἔτρωγε μὲ ὄρεξη. Ἡ Τερέζα προσποιόταν πὼς πεινοῦσε καὶ κείνη, γιὰ νὰ τοῦ προξενῇ εὐχαρίστηση, χωρὶς νἄχῃ καθόλου ὄρεξη. Ὁ Γαστὼν εἶχε τὸ νοῦ του καὶ στὸν κόσμο. Παρακολουθοῦσε τοὺς περαστικοὺς καὶ κοίταζε μήπως ἀνακαλύψει κανένα γνωστό του. Ἡ Τερέζα ὅμως, ἀδιαφοροῦσε τί γινόταν τριγύρω της. Ὁ κόσμος ὅλος γιὰ κείνην ἦταν ὁ Γαστών της. Καὶ δὲν ξεκολλοῦσε τ' ἀχόρταγα μάτια της ἀπὸ πάνω του.

Ἄξαφνα ἀντελήφθη πὼς ὁ Γαστὼν κοίταζε προσεκτικὰ μιὰ γυναίκα ποὺ καθότανε στ' ἀντικρυνό τους τραπεζάκι. Αὐτὸ τὴν πείραξε λιγάκι, καὶ τὸν μάλωσε τρυφερά :

— Δὲν εἶναι καθόλου εὐγενικὸ ἐκ μέρους σου, κύριε, νὰ κοιτᾶτε ἄλλες γυναῖκες, τέτοια μέρα ὀὰν τὴ σημερινή, ποὺ γιορτάζουμε τὴν πρώτη ἐπέτειο τῶν γάμων μας !..

Ἐκεῖνος τῆς ἔκλεισε τὸ στόμα μὲ τὸ χέρι του καί, γέρνοντας πρὸς τὸ μέρος της, τῆς εἶπε σιγανά :

— Εἶναι ἡ Ζὰν Σπρίγκ, χορεύτρια κάποιου βαριετὲ καὶ στενὴ φίλη τοῦ Νταρνέ !...

Τὰ μάτια του χαμογελοῦσανε πονηρὰ ἐνῶ μιλοῦσε. Ἡ λάμψη τους δυσαρέστησε λιγάκι τὴν Τερέζα, ἡ ὁποία τοῦ εἶπε ἀφελέστατα :

— Πῶς ; ὁ Νταρνὲ πηγαίνει μ' αὐτὴ τὴ γυναίκα ;... Μὰ δὲν κάνει καθόλου καλά, δὲ βρίσκεις ;...

Ὁ Γαστὼν φαινόταν πὼς διασκέδαζε μὲ τὰς ἀφελεῖς παρατηρήσεις τῆς γυναίκας του. Ἄδειασε μονοῤῥοῦφι τὸ ποτῆρι μὲ τὴ σαμπάνια, κ' ἐξακολούθησε χαμογελώντας :

— Ψύλλους στ' ἄχυρα ζητᾶς, καϊμένη ! Ἂν τὰ κρίνεις τόσο αὐστηρὰ τὰ πράγματα, δὲ θἄβρεις ποτέ σον ἄκρη... Ἐξάλλου, ὅταν ἕνας νέος εἶναι ἀκόμα ἀνύπαντρος.

Ἐκείνη ἄνοιξε τόσα δὰ τὰ μάτια της ἀπὸ τὴν κατάπληξη.

— Σὲ σκανδαλίζω, βλέπω, ἀπόψε, μικρούλα μου, συνέχισε ὁ Γαστὼν ἀπαθέστατος... Θέλεις νὰ μάθῃς κάτι ; Εἶσαι ἀκόμα πολὺ .... πολύ... ἂν λάβουμε μάλιστα ὑπ' ὄψιν πὼς ἔκλεισε χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ παντρευτήκες...

— Πολὺ κουτή, ἔ ; αὐτὸ δὲ θέλεις νὰ πῇς ; φώναξε κείνη, κατακόκκινη ἀπ' τὴν ἔξαψή της καὶ μὲ κάποια κρυφὴ ταραχὴ στὴν καρδιά. Καὶ συνέχισε : Ἂν ἡ μαθήτριά σου σὲ κάνει νὰ ντρέπεσαι, γιατὶ δὲν τῆς μαθαίνεις περισσότερα ; Γιατὶ δὲ μοῦ μαθαίνεις ὅλα τὰ βρώμικα πράγματα, ποὺ πρέπει νὰ ξέρῃ μιὰ παντρεμένη γυναίκα ;

Καὶ ἄδειασε καὶ κείνη, μονομιᾶς, τὸ ποτῆρι της, σὰ νἄθελε νὰ πάρῃ θάρρος γιὰ κάποιον ἀγῶνα ποὺ θἄρχιζε σὲ λίγο.

— Μά, ἀγαπητή μου, δὲν ἔχω νὰ σοῦ μάθω τίποτα τό... ἀκατάλληλο, τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Γιῶργος... Θὰ ἤθελα μονάχα νὰ σοῦ μάθω νὰ εἶσαι πιὸ ἐπιεικὴς ἀπέναντι τῆς σημερινῆς κοινωνίας... Ἡ ἐρημικὴ ζωὴ ποὺ πέρασες τόσα χρόνια στὴν πατρίδα σου, οἱ δώδεκα μῆνες ποὺ περάσαμε μαζί, σὰν σὲ ὄνειρο, στὴ μαγευτικὴ Ἰταλία, σ' ἔκαναν νὰ ξεφύγῃς λιγάκι ἀπ' τὴν πεζὴ πραγματικότητα Ὡστόσο... Ὡστόσο...

Ἡ Τερέζα εἶδε τὸν ἄντρα της λιγάκι διοτακτικό. Εἶχε χάσει τὸ κέφι του. Ἐμάντευσε ὅμως ἀπ' τὸ βλέμμα του πὼς θὰ ἤθελε πολὺ «νὰ τὴν θέσῃ σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν πεζὴ πραγματικότητα» καί, κατανικώντας τὴν ἔμφυτη ἀντιπάθεια ποὺ αἰσθανόταν γι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς συζητήσεις, προσποιήθηκε πὼς ἄρχισε νὰ τὴν ἐνδιαφέρῃ πολὺ ἡ ὄψη αὐτὴ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς :

— Μὲ τὰ σωστά σου, λοιπόν, ἐπίστεψες πὼς εἶμαι τόσο κουτή ; τοῦ εἶπε. Ἔννοια σου, καὶ ἔχω καταλάβει πολλὰ πράγματα, χωρὶς νὰ μοῦ τὰ μάθῃ κανείς...

Καὶ τὰ μάτια της πέταξαν κάτι πονηρὲς λάμψες, ποὺ ἔκαναν τὸ Γαστὼν νὰ ξανάβρῃ τὸ κέφι του. Ἡ Τερέζα κατάλαβε τὴ μεταβολὴ ποὺ ἔγινε μέσα του. Καί, γιὰ νὰ τὸν φέρῃ στὰ νερά της, ἐξακολούθησε :

— Στὴν ἀρχὴ ἔκατα τὴν κοιτή, γιατὶ ντρεπόμουν... Τώρα ὅμως, θὰ ἤμουν πραγματικὰ ἀνόητη ἂν ἐπέμενα νὰ βρίσκωμαι ἀκόμα στὰ σύννεφα... Πρέπει λοιπὸν νὰ μὲ «μνήσῃς». Σήμερα κλείνει χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ παντρευτήκαμε... Θέλω λοιπὸν ἀπὸ σήμερα νὰ ἐγκαινιάσουμε νέα περίοδο ζωῆς : λιγώτερο ποιητικὴς ἢ ἰδανικῆς, ὅπως προτιμᾶς, μὰ περισσότερο σοβαρῆς, πραγματικῆς... Ἄ ! ἔχουν τὴν ποίησή τους καὶ οἱ ποταπότητες τῆς ζωῆς !

Ἔγειρε κοντά του καὶ τοῦ ψιθύρισε παιχνιδιάρικα.

— Κοίταξέ με στὰ μάτια, κοίτα νὰ δῇς πὼς δὲ φοβᾶμαι πιά !...

Πράγματι... Ὁ Γαστὼν δὲν διέκρινε πιὰ στὰ μάτια της τὴν παληὰ ἐκείνη ἀθωότητα. Ἀπεναντίας, εἶδε κάποια φλόγα, ποὺ θὰ τὴν εἶχε ἀνάγκη περισσότερο ἡ σαμπάνια.

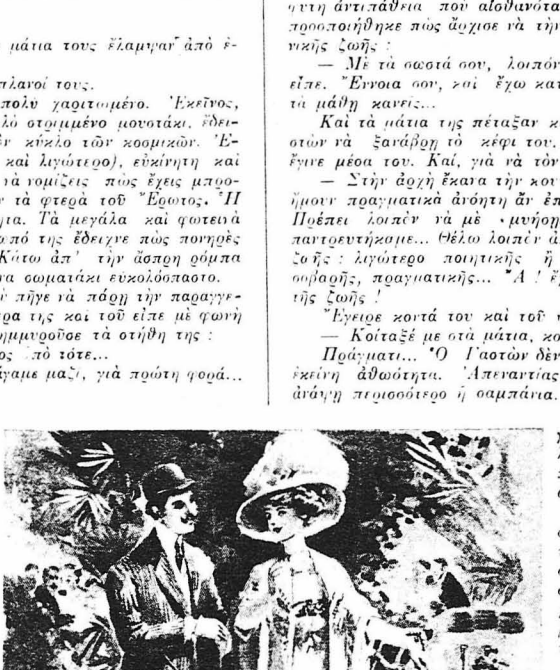

— Δὲν εἶμαστε καλὰ ἐδῶ, Γαστών ;

— Ἔχεις δίκηο, τῆς εἶπε. Ἀρχὰ ἢ γλήγορα θὰ τὰ μάθῃς ὅλα. Ἐξάλλου οἱ παληοί μου ἐφήμεροι ἔρωτες δὲν ἔχουν τίποτα τὸ κοινὸν μὲ τὴ δική μας δυνατὴ ἀγάπη...

Ἐκείνη ἔνοιωσε κάποιο δυνατὸ πόνο στὴν καρδιά. Τῆς φάνηκε σὰ νὰ εἶχε κείνη τὴ στιγμὴ ἀντίκρυ της τὸν Νταρνέ, ἕνα ὁποιοδήποτε ἄλλον ἄντρα, μὰ ὄχι τὸ Γαστών της. Καὶ ἀνατρίχιασε, ἐ ῶ ὁ Γαστὼν χαμογελοῦσε μ' εὐδαιμονία, καθὼς ἀναθυμόταν τοὺς «παληοὺς ἐφήμερους ἔρωτές τον.»

Τὴν Τερέζα τὴν εἶχε πιάσει πειὰ ἡ τρελλὴ ἐπιθυμία νὰ τὰ μάθῃ ὅλα, νὰ μάθῃ ὅλα τὰ «βρώμικα πράγματα» ποὺ τ' ἀγαποῦσε. Καὶ τὸν ρώτησε μὲ περιέργεια :

— Καὶ σὺ λοιπόν... ἔ ; καὶ σύ ;... Εἴχες.

— Καὶ γώ βέβαια ! τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Γαστών, χωρὶς νὰ προσέξῃ τὴν ταραχή της. Δὲν ἤμουν καὶ πολὺ ἄσκημος νέος. Εἶχα ἀρκετὰ χρήματα καί... δὲ μοῦλειψαν οἱ ἐρωτικὲς περιπέτειες...

— Μὲ ποιὰ γυναίκα ;

Ἡ φωνή της ἤτανε τόσο ἀλλαγμένη ὥστε ὁ Γαστὼν σήκωσε τὸ κεφάλι του. Μὰ ἡ Τερέζα κατανίκησε τὴ συγκίνησή της κ' ἔδωσε γελαστὴ ἔκφραση στὴ φυσιογνωμία της.

— Οὔ ! ποῦ νὰ θυμᾶμαι τώρα... ἀπάντησε αὐτός. Μ' ἕνα σωρὸ γυναίκες... Ποῦ νὰ τὶς θυμᾶμαι τώρα... Εἶχα μιὰ θεατρίνα, δυὸ καθὼς πρέπει κυρίες, μιά...

Ἄξαφνα ἡ Τερέζα χτύπησε μὲ δύναμι τὸ μαχαίρι πάνω στὸ πιάτο της, ποὺ κόντεψε νὰ τὸ σπάσῃ.

— Δὲν ἔρχεται ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ γκαρσόν, φώναξε θυμωμένα, νὰ πάρῃ τὰ πιάτα !... Ἔχω ἀηδιάσει νὰ τὰ βλέπω τόσην ὥρα μπροστά μου !..

Καὶ ὅταν ἐξετελέσθη ἡ ἐπιθυμία της αὐτή, ἐξακολούθησε :

— Σταματήσαμε στὶς δύο καθὼς πρέπει κυρίες... Ὕστερα, ποιὰ ἦταν ὕστερα ;

Ὁ Γαστὼν δὲν τῆς χάλασε τὸ χατῆρι. Καὶ συνέχισε τὴν ἀπαρίθμηση τῶν γυναικῶν ποὺ ἐγνώριζε !

— Ὕστερα... ὀτάσου νὰ θυμηθῶ... Ἄ ! ναί ! Ὕστερα γνώρισα τὴ Μαρριέττα Μπρετέϊγ,ποὺ τὴν πῆρα μὲς ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Νταρνέ... Ἄ ! ἦταν ὑπέροχη γυναῖκα. Εἶχε ἕνα σῶμα !..

Ὁ Γαστὼν εἶχε ζαλιστεῖ ἀπ' τὴ σαμπάνια.

***

— Ἂν θέλεις, μποροῦς νὰ πληρώσῃς νὰ πηγαίνουμε ! Τοῦ εἶπε ἄξαφνα ἡ Τερέζα καὶ σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέση της. Πνίγομαι δῶ μέσα. Θέλω ν' ἀναπνεύσω λίγο καθαρὸ ἀέρα....

Τότε μονάχα πρόσεξε ὁ Γαστὼν πὼς ἡ γυναίκα του ἤτανε κίτρινη σὰν τὸ λεμόνι. Κανόνισε τὸ λογαριασμό, μὰ ὥσπου νὰ πάρῃ ρέστα ἀπ' τὸ γκαρσόν, ἐκείνη εἶχε ἤδη ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ κοντά του. Τὴ βρῆκε ἔξω, στὴ λεωφόρο, κάτω ἀπ' τὴ σκιὰ ποὺ σκόρπιζαν τὰ ψηλὰ δέντρα. Βράδυαζε.

— Πῶς αἰσθάνεσαι τώρα ; τὴ ρώτησε. Μήπως ἐκεῖνα ποὺ σοῦ εἶπα σὲ δυσαρέστησαν ;

Ἐκείνη εἶχε ἀκόμα τὸ κουράγιο νὰ χαμογελάσῃ καὶ νὰ τοῦ πῇ :

— Δὲν εἶμαι δὰ τόσο κουτὴ ὅσο φαντάζεσαι.

Ἡ διαβεβαίωση αὐτὴ τὸν καθησύχασε. Τὴν πῆρε ἀπ' τὸ μπράτσο καὶ προχώρησαν λίγο μαζὺ στὴ σκοτεινὴ δενδροστοιχία. Πόσες ἀναμνή-

ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

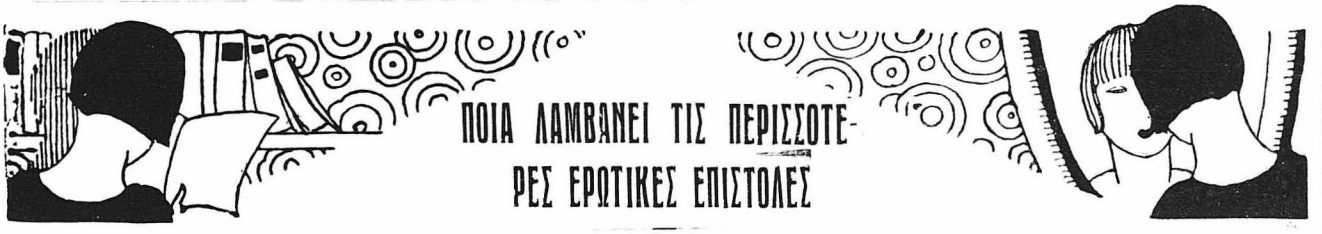

ΠΟΙΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Ἡ ἔρευνα ἑνὸς ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου. Ἡ πλημμύρα τῶν ραβασακίων στὸ ταχυδρομεῖο τοῦ Χόλλυγουντ. Εἴκοσι χιλιάδες—20.0000—ἐρωτικὰ γράμματα τὴν ἡμέρα !... Τί λέγει ἡ Ἐστὲλ Τάϋλορ. Ὁ γέρος καθηγητὴς ποὺ ζητεῦσε... νὰ τῆς πλένῃ τὰ πιάτα !... Ἡ γροθιὲς τοῦ συζύγου της Ντέμσεϋ. Ὁ καυγᾶς μεταξὺ τῆς Πόλα Νέγκρι καὶ τῆς Γκλέρια Σβάνσον. Ποιὰ λαμβάνει τὰ περισσότερα ραβασάκια. Νοβάρρο ὁ κατακτητὴς τῶν καρδιῶν ποὺ χρησιμοποιεῖ σωματοφύλακας γιὰ νὰ... μὴ τὸν φάνε ἡ γυναῖκες στὸ δρέμο ἀπό... ἀγάπη !... Ἡ μετριοφροσύνη τοῦ Σαρλώ...

Οἱ κινηματογραφικοὶ ἀστέρες τοὺς ὁποίους τόσον θαυμάζετε ὑφίστανται πολλὲς φορὲς ἐνοχλήσεις, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὶς φαντασθῇ κανείς. Μιὰ ἀπ' τὶς ἐνοχλήσεις αὐτὲς εἶνε καὶ τά... ἐρωτικὰ ραβασάκια !... Μάλιστα τὰ ραβασάκια !... Θεέ καὶ Κύριε ! Εἶνε ἀδύνατον νὰ φανταστῆτε τί βροχὴ ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν πέφτει καθημερινῶς στὸ ταχυδρομεῖο τοῦ Χόλλυγουντ, τῆς κινηματογραφουπόλεως αὐτῆς τῆς Ἀμερικῆς. Κι' ὅλες αὐτὲς ἡ ἐπιστολὲς ἀπευθύνονται στοὺς ἀστέρας τοῦ κινηματογράφου...

— Πολὺ ὀλίγα ταχυδρομεῖα συγκεντρώνουν τόσες ἐρωτικὲς ἐπιστολές, ὅσες συγκεντρώνει τὸ δικό μας, ἐδήλωσε τελευταίως στοὺς ἀμερικανοὺς δημοσιογράφους, ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Χόλλυγουντ ! Πρόκειται περὶ ἀληθινοῦ... κατακλυσμοῦ !...

Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ φλογερὰ αὐτὰ γράμματα προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὶς διάφορες πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶνε λίγα καὶ ἐκεῖνα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν Εὐρώπη.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ προαναφερθέντος διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου τοῦ Χόλλυγουντ, φθάνουν στὴν πόλι αὐτὴ καθημερινῶς 20.000 ἐρωτικὲς ἐπιστολές, ἡ ὁποῖες, σημειωτέον, δὲν ἀπευθύνονται ὅλες στοὺς θηλυκοὺς ἀστέρας τοῦ κινηματογραφικοῦ στερεώματος,ἀλλὰ καὶ στοὺς ἄρρενας!

Ἡ σκανδαλώδεις αὐτὲς πληροφορίες ἐκίνηταν τὸ ἐ.δαφέρον ἑνὸς ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου, ὁ ὁποῖος ἔκανε ὁλόκληρη ἔρευνα ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, πρὸ πάντων διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ σὲ ποιὸν ἀστέρα ἀπευθύνονται τὰ περισσότερα ἐρωτικὰ γράμματα.

Πρῶτα-πρῶτα ὁ ἀμερικανὸς ρεπόρτερ ἐπεσκέφθη στὸ σπίτι της, τὴν Ἐστὲλ Τάϋλορ, τὴν χαριτωμένην σύζυγον τοῦ μέχρι πρὸ ἡμερῶν πρωταθλητοῦ πυγμάχου κ. Τζὰκ Ντέμσεϋ. Στὶς σχετικὲς ἐρωτήσεις τοῦ δημοσιογράφου ἡ κ. Ἐστελ Τάϋλορ-Ντέμσεϋ ἀπήντησε :

— Δὲν εἶμαι συνειθισμένη, νὰ μετράω τὰ ἐρωτικὰ γράμματα ποὺ μοῦ στέλνουν οἱ θαυμασταί μου ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Τὰ πετάω—τί κρῖμα ἀλήθεια !..—χωρὶς νὰ τ' ἀνοίξω καθόλου. Πρὶν παντρευθῶ τὸν Ντέμσεϋ ἐλάμβανα πραγματικῶς πολλὰ ἐρωτικὰ γράμματα. Τώρα ὅμως δὲν λαμβάνω πειὰ καὶ πολλά. Ἴσως οἱ θαυμασταί μου νὰ φοβοῦνται τὸν Τζὰκ μου, ὁ ὁποῖος, ὅπως ξέρετε, ἔχει...γερὲς γροθιές !..

Ἡ Πόλα Νέγκρι

Συνεχίζουσα ἡ κ. Τάϋλορ Ντέμσεϋ, ὡμολόγησε ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ἐπετοῦσε ὅλες τὶς ἐρωτικὲς ἐπιστολὲς ποὺ τῆς ἔστελναν.Μερικὲς τὶς ἄνοιγε. Κυρίως ἐδιόβαζε πάντοτε μὲ κάποια αὐχαρίστησι τὰ ραβασάκια ἑνὸς καθηγητοῦ θαυμαστοῦ της,ὁ ὁποῖος τῆς ἔστελνε μιὰ ἐρωτικὴ ἐπιστολὴ κάθε 2—3 ἡμέρες ἐπὶ ὁλοκλήρους μῆνες ! Ὁ καθηγητὴς αὐτὸς ἦταν 55 ἐτῶν !..Τῆς ἔγραφε δὲ μὲ ἀρκετὸν πάθος :

«*Ἡ μόνη μου εὐτυχία, θὰ ἦταν νὰ βρισκόμουν κοντά σας ! Ἂν σᾶς εἶναι δυνατὸν βρέστε μου μιὰ ὁποιαδήποτε θέσι πλησίον σας. Ξέρω νὰ... πλένω μὲ πολλὴν ἐπιδεξιότητα τὰ πιάτα !..*»

Ἀκολούθως ὁ ἀμερικανὸς ρεπόρτερ χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ μεγάρου τῆς περιφήμου καλλιτέχνιδος Πόλας Νέγκρι.

Ἡ κ. Πόλα Νέγκρι ὅμως δὲν ἦταν στὸ σπίτι της καὶ ὁ δημοσιογράφος ἀπηυθύνθη στὸν γραμματέα της,ὁ ὁποῖος μέ... «ὑπερηφάνειαν» τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κ.Πόλα λαμβάνει 100 περίπου γράμματα—ἐρωτ.κὰ βέβαια— τὴν ἡμέρα ! «Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τοῦ ἐπρόσθεσε, λαι βάνει περισσότερα ἀπὸ τὴν Γκλόρια Σβάνσον !»

Ἡ τελευταία αὐτὴ δήλωσις τοῦ γραμματέως τῆς Νέγκρι ἔχει τὸν λόγο της. Μεταξὺ τῶν δύο ἀστέρων χαίνει τερασσία ἄβυσσος μίσους καὶ ἀντιζηλίας...

Κατόπιν ὁ γραμματεὺς τῆς κ. Νέγκρι ἐξήγησεν ὅτι δὲν ἔχει ἄλλην ὑπηρεσίαν πλησίον τῆς κ. Νέγκρι, παρὰ μόνο νὰ διαβάζῃ τὰ γράμματα ποὺ τῆς στέλνονται καὶ νὰ ταξιθετῇ σὲ διάφορες θῆκες ἑνὸς εἰδικοῦ ἀρχείου, στὸ ὁποῖον ἡ ἐπιστολὲς εἶνε τοποθετημένες κατὰ κατηγορίες !..

Ἡ Γκλόρια Σβάνσον, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθη μετὰ ταῦτα ὁ ἀμερικανὸς δημοσιογράφος τοῦ ἐτόνισεν πῶς ὑπὸ ὅλας τὰς καλλιτέχνιδας καὶ τοὺς καλλιτέχνας τοῦ Χόλλυγουντ αὐτὴ πρώτη μπορεῖ νὰ καυχηθῇ ὅτι λαμβάνει τὰ περισσότερα ἐρωτικὰ γράμματα ἡμερησίως !..

— Ἀπόδειξις ὅτι λαμβάνω τὰ περισσότερα, ἐπεβεβαίωσε ἡ Σβάνσον εἶνε καὶ τὸ ὅτι διατηρῶ στὴν ὑπηρεσία μου δύο γραμματεῖς, γιὰ νὰ διαβάζουν καὶ νὰ ταξιθετοῦν τὰ γράμματα αὐτά, ἐνῷ ἡ Πόλα Νέγκρι ἔχει ἕναν μόνο γραμματέα !...

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς της ἡ Γκλόρια Σβάνσον λαμβάνει ἑβδομαδιαίως περισσότερα ἀπὸ 2000 ἐρωτικὰ γράμματα !...

Μετὰ τὴν Σβάνσον ὁ ἀμερικανὸς δημοσιογράφος ἐπῆγε στὴν ἔπαυλι τοῦ Ραμὸν Νοβάρρο ὁ ὁποῖος ὅπως βεβαιοῦν οἱ κάτοικοι τοῦ Χόλλυγουντ εἶνε σήμερα ὁ μεγαλείτερος κατακτητὴς τῶν γυναικείων καρδιῶν, ὁ ἔνδοξος διάδοχος τοῦ Βαλεντῖνο.Ὁ Νοβάρρο ἐδεχθη εὐγενικὰ τὸν δημοσιογράφον καὶ τοῦ ἐξήγησεν ὅτι ἡ γυναῖκες ποὺ τὸν θαυμάζουν δὲν περιορίζονται μόνο σὲ ἐγγράφους ἐρωτικὲς ἐκδηλώσεις ἀλλὰ καὶ προφορικές. Εἶνε δὲ τόσο πολλὲς καὶ τόσο φορτικὲς ἡ θαυμάστριές του αὐτές, ὥστε ὁ Ραμὸν Νοβάρρο εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ διατηρῇ σωματοφύλακες... γιὰ νὰ τὶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ κοντά του ὅταν βγαίνει ἔξω !.. Σωστὴ μανία δηλαδή, σωστὴ λύσσα !.. Ἀφοῦ πολλὲς φορὲς ἡ ἐκδηλώσεις τῶν θαυμαστριῶν του ἔφθασαν σὲ τέτοιο σημεῖο ἐνθουσιασμοῦ ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ τόν... ζουλίσουν, νὰ τὸν... σκάσουν, καθὼς συνωστίζοντο γύρω του !...

— Μεταξὺ ἐκείνων ποὺ μοῦ γράφουν γιὰ νὰ καταθέσουν πρὸ τῶν ποδῶν μου τὴν καρδιά τους καὶ νὰ μοῦ προσφέρουν τὴν χεῖρα τους, εἶπεν ἐν τέλει ὁ Νοβάρρο, εἶνε καὶ πολλὲς ποὺ ἔχουν ἀρκετὰ χρονάκια στοὺς ὤμους των !.. Τελευταίως μάλιστα κάποια κυρία ἀπὸ τὴν Νέα Ὑόρκη, 52 ἐτῶν, μοῦ ἔστειλε εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης της δύο ντουζίνες κάλτσες ποὺ τὶς εἶχε πλέξει ἡ ἴδια μὲ τὰ χέρια της !..

Ὁ ἀμερικανὸς δημοσιογράφος δὲν μποροῦσε βέβαια νὰ μὴν πάρῃ συνέντευξι καὶ μὲ τὸν Σαρλώ. Ἀλλὰ ὁ μέγας κωμικὸς τοῦ κινηματογράφου τὸν ἀπογοήτευσε ἀμέσως.

— Ἐγώ, τοῦ εἶπε, δὲν πέρνω καθόλου ἐρωτικὰ γράμματα. Θὰ εἶμαι φαίνεται παρὰ πολὺ γελοῖος γιὰ νὰ μὴ μὲ ἐρωτεύεται καμμιὰ γυναίκα !..

ΣΗΜ. «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» : Στὰ λόγια ὅμως αὐτὰ τοῦ Σαρλώ θὰ μποροῦσε κανεὶς ν' ἀπαντήσῃ κόλιστα : —«Δὲν τὰ παρατιᾶς κοῦμένε Τσάρλι... Λίγες καρδιὲς ἔκαψες κ' ἡ ἀφεντιά σου !...

Ὁ Νεοϋρκέζος

σεις τῆς νεανικῆς τρελλῆς ζωῆς του εἶχε ὁ Γαστὼν ἀπὸ κεῖ !..

Ἄξαφνα ὅμως, ἐνῶ περνοῦσαν μπρὸς ἀπὸ ἕνα πάγκο, ἡ Τερέζα τράβηξε τὸ χέρι της ἀπότομα.

— Τί σοῦ συμβαίνει, Τερέζα.

— Τίποτα... Κουράστηκα... Θέλω νὰ κάτσω...

Ἔκατσε καί, σκεπάζοντας ἄξαφνα τὸ πρόσωπο μὲ τὰ χέρια της, ξέσπασε σ' ἀναφυλλητά.

Ὁ Γαστών, ποὺ εἶχε ξεμεθύσει, κατάλαβε πόσο ἀδειξια εἶχε φερθεῖ. Συγκινήθηκε ἀπ' τὸν ἄφωνο πόνο τῆς γυναίκας του. Ἔκατσε καὶ κεῖνος δίπλα της καὶ δοκίμασε νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ ἀπ' τὴ μέση, νὰ τὴν παρηγορήσῃ, νὰ τῆς ζητήσῃ συγνώμη ἂν τὴν πείραξε χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ.

Μὰ κείνη τὸν ἔσπρωξε μὲ θυμό :

— Ἄσε με ! φώναξε, ἄσε με !... Θέλω νὰ κλάψω, νὰ κλάψω !...

Καὶ τὸ σπαραχτικὸ κλάμα τοῦ ἄγνοῦ ἐκείνου κοριτσιοῦ, ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν πεζὴ πραγματικότητα, πλημμύρισε σὲ λίγο, σὰ θρηνητικὴ μουσική, τὴν ἐρημικὴ καὶ σκοτεινὴ δενδροστοιχία, ἐνῶ ἐκεῖνος στεκόταν πλάϊ της βουβός, συντετριμμένος, ἁ μ α ρ τ ω λ ὸ ς !...

Κάρολος Φόλεϋ